

FAST FOOD

(escena de 4 personatges, dos homes, dues dones).

*Una cuina i un menjador. A dreta i esquerra de l'escenari hi ha una porta. Els espais són oberts. **Harry**, un home d'uns 50 - 60 anys, seu en el sofà amb roba d'anar per casa i un got ple a la mà. Llegeix un llibre. **Nancy**, de la mateixa edat, entra.*

Nancy: Què et sembla aquest vestit, és massa? Déu meu Harry, encara estàs així? Que no veus que poden arribar d'un moment a l'altre?

Harry: Tranquil·la. Han dit que no arribarien fins a les nou.

Nancy: Faltan només deu minuts! No ho puc entendre.

Harry: Els homes tenim mètodes diferents d'organitzar-nos i de fer les...

Nancy: Au va! No comencis.

Harry: Només em queden quatre pàgines per acabar.

Nancy: He fregat el terra, he netejat els vidres,...

Harry: Sisplau només...

Nancy: ...he anat a comprar, he estat fent tot el sopar, i tu què has fet? Eh?

Harry: Són quatre pàgines, Nancy.

Nancy: Una nit que ve l'Alan a sopar perquè ens vol presentar a la seva nòvia i tu... tu què has fet?

Harry: He llegit.

Nancy: Què?

Harry: He llegit, no és gens difícil d'entendre. I no, no he fet res més. Però després faré els cafès, d'acord? Ara, si ets tan amable, m'agradaria...

Nancy: El Lenny es mor.

Harry: Perdona?

Nancy: Sí, just al final. El George el mata. Bum! Ho ha de fer. El persegueixen i es veu obligat. (*Pausa breu*) Vaig veure la pel·lícula.

Harry: No voldràs dir...

Nancy: Sí hòstia, "Of Mice And Men", oi? Doncs, el George mata a en Lenny. Li fot un tret al cap. És molt romàntic. Ja està. Ara ja no cal que et llegeixis el final.

Harry (enfadat): La mare que et va parir, Nancy!!

Nancy: Què passa? Portes TRES MESOS amb el collons de llibre, i ara de sobte...

Harry: Ja et vaig dir que el vocabulari es molt difícil!

Nancy: Sí, és clar. T'he deixat la camisa junt amb la corbata blava al penjador. Fes el favor d'anar ràpid sisplau.

Harry: Quina corbata blava?

Nancy: La que et va regalar l'Alan. Posa-te-la almenys avui.

Harry: Ell sí que en sap de regals.

Harry s'aixeca. Nancy li agafa el got i se'l beu d'un glop. Harry deixa el llibre i el got a la tauleta. Nancy posa bé els coixins del sofà on estava assegut Harry.

Nancy: Au, afanyat.

Harry desapareix per l'esquerra.

Nancy: A tu t'ha dit alguna cosa d'ella, l'Alan? Va dir que feia ja uns mesos que es veien. Jo no en sé res, d'ella, ni com es diu ni res. Espero que no sigui vegetariana perquè...

Harry treu el cap per la porta de l'esquerra de l'escenari mentre es corda la camisa.

Harry: Lulú, es diu Lulú.

Nancy: Lulú? És un nom molt maco.

Harry: Sí, bé, no n'estic segur, era alguna cosa per l'estil. No ho recordo bé el que em va dir.

Nancy: Déu meu, semblés el teu pare. Recorda que els calçotets van abans dels pantalons.

Harry: Ah, també m'he de posar calçotets?

Es miren, Harry somriu. Harry torna a entrar a l'habitació. Nancy entra a la cuina, agafa 4 plats i 4 copes i les serveix a la taula del menjador. En acabar, sona el timbre de la porta.

Nancy: Harry!!

*Nancy obre la porta. Entren **Alan** i **Lili**.*

Nancy: Hola! Passeu. Alan, carinyo, vine aquí. (S'abracen.) Que guapo que estàs! Que t'has aprimat?

Alan: Diria que no. Mira, et presento...

Nancy: No sé com t'ho fas però amb cada "novieta" perds un parell de quilos, ja no sé per on abraçar-te. I tu deus ser...

Lili: La "novieta".

Nancy: Exacte. Lulú, oi?

Lili: No...

Nancy: És un nom maquíssim. Que saps d'on és?

Alan: No, mare, es diu Lili.

Nancy: Ah, sí?

Lili: Em dic Lili, sí, tranquil·la.

Nancy: (Pausa.) Lili també està bé.

Lili: Gràcies.

Nancy: Però què saps d'on és? El nom, vull dir.

Lili: Sí, me'l van ficar perquè Lili era la...

Nancy: Oh, no. Volia dir Lulú. Que si saps d'on ve el nom de Lulú.

Lili: No... no.

Nancy: Vaja.

Pausa. Harry surt de l'habitació acabant-se de lligar la corbata.

Nancy: Per fi.

Harry: Bé, perdoneu, no sabia que ja havíeu arribat. Potser si m'haguéssis avisat...

Nancy: T'he avisat però tu sempre...

Harry: No et preocupis, ara ja no té importància, dona. Ja era hora! Hola, què tal? Tu deus ser l'Alan.

Alan: Sí.

Harry: Faig broma.

Nancy: És molt bromista ell.

Alan: Hola Harry. (*S'abracen.*) Et presento a...

Harry: Acosta't home, deixa que et vegi. Com va tot?

Alan: Tot bé, tot bé. Aquesta és...

Harry: Oh no, (*Riu*) no has canviat gens ni mica. Veig que fa temps que no jugues a pàdel, has perdut una mica la forma, eh...

Nancy: Jo crec que s'ha aprimat.

Harry: (*Pausa.*) Què, no ens presentes?

Alan (*Sospira.*): Sí, Harry ella...

Harry: Tu deus ser la Lili.

Lili: Sí. (*Nancy mira a Harry, incrèdula.*)

Harry: Sóc en Harry. Harry White. (*Harry li dóna un petó a la mà.*)

Lili: Hola, encantada.

Nancy: Bé, què? Hi ha gana, no? Espero que sí. Sisplau poseu-vos còmodes. Voleu primer potser prendre alguna cosa? Harry, va, mou el cul i ofereix una copa als convidats.

Alan: No, no, gràcies, no cal. La Lili no beu alcohol...

Harry: Quina sort.

Alan: ... i jo tampoc vull res, gracies.

Nancy: Com vulgueu. Jo sí que en vull una, Harry.

Pausa. Harry va al mini bar, es serveix una copa i s'asseu al sofà.

Lili: És molt maca la casa, m'agrada molt aquest espai obert.

Nancy: Oh, gràcies maca; que n'és de maca eh, Harry. Que sàpigues que ens ha il·lusionat molt per fi poder-te conèixer.

Harry: Què vols dir "per fi"?

Lili: A mi també. L'Alan m'ho ha explicat tot de vosaltres.

Nancy: Espero que no. (*Riu.*)

Alan: Venia una mica nerviosa al principi però ja li he dit que no s'havia de preocupar.

Harry: Però si no fa ni dos dies que l'Alan ens en va parlar d'ella.

Nancy: Fes el favor de callar, vols? I prepara'm la copa. (*Pausa breu.*) Dignes, què estàs fent tu?

Lili: Jo sóc actriu, estic en una companyia de teatre.

Nancy: De debò? Carai, quina enveja. M'encantaria fer coses d'aquestes, sempre ho he dit. És fantàstic.

Lili: Sí la veritat és que sí, m'ho passo molt bé.

Alan: De fet, d'aquí uns mesos potser la podreu veure a l'escenari, si tot va bé.

Nancy: Carai, quina enveja. Ho volia fer de jove però mai no vaig tenir temps. Perquè... tu com t'ho fas per combinar-t'ho amb la feina?

Lili: No, no, és que jo sóc actriu.

Nancy: Sí, dona, ja ho sé. I està molt bé. Però dic que com t'ho fas per combinar-ho, saps? (*Pausa breu.*) D' on treus els diners, vull dir? (*Lili mira Alan de reüll. Alan dissimula.*)

Harry: Déu meu Nancy, ara hauries de ser tu la que calli durant una estona.

Nancy: Per què? Què he dit?

Alan: Sisplau, no comencis amb aquest tema, mare.

Nancy: D'acord, no m'hi fico. Perdoneu un moment.

*Nancy va a la taula, agafa els plats i les copes i les torna a portar a la cuina.
Harry s'aixeca.*

Harry: Escolteu voleu sortir a la terrassa? Fa una mica de fred, però la vista val la pena.

Lili: Teniu terrassa també? Carai, quin luxe!

Nancy: Sí que ho és.

Harry: Sortim?

Alan: No... Ens encantaria, però de fet crec que ja s'està fent una mica tard, no creus carinyo?

Lili: Sí, potser sí. No voldríem quedar-nos massa estona tampoc.

Nancy: A nosaltres no ens fa res si...

Harry: Esteu segurs que no voleu res més?

Alan: Sí, sí. Moltes gràcies per tot.

Nancy: De res, només faltaria, el que sigui.

Harry: Sisplau, torneu algun altre dia; podem fer algun altre soparet, o potser ens podeu convidar vosaltres.

Lili: I tant... Ha estat un plaer.

Nancy: Adéu macos.

S'abracen i Nancy els acompanya fins a la porta. Harry torna a seure al sofà.

Harry: Ha anat prou bé, no?

Nancy: On és la meva copa?

Fi.